

berken

onsterke beenderbleke
breekbaar weke berken

uit de wonden in hun bast
gebarsten sijpelt klevend sap
dat gelig wordt geplast
en dat ik tap

rillend in de wind
van februari
die te kil nog voor
de lente is

bitter huiverend
een slok te nemen
van de berkenpis
die beverig gedreven is
uit stramme stam en stok
mijn leven zuiverend
dat witter wassen zal
dan berkenschilferbast

tot ik de volle zomer droom
hun takken hangend, later, lang
als haren, stromend water, welig
en ik mijn reeds geradbraakt naakte lijf
dit breekbare verblijf,
nu baadt ver uit het zicht
onder een schone berkenboom
in vlekken schaduw, licht

onder onsterke
beenderbleke
breekbaar weke berken